

Lauluja

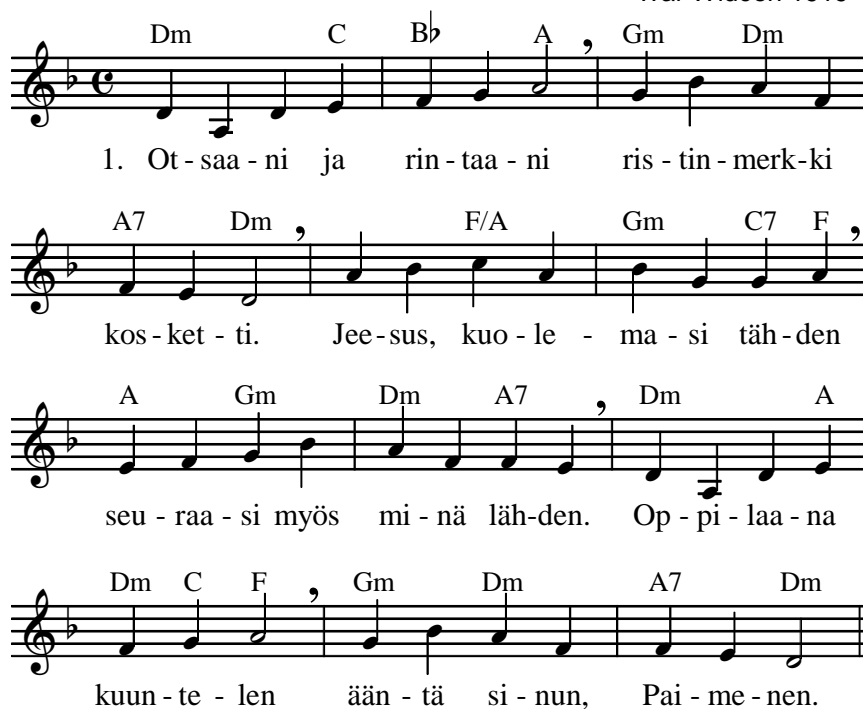
Kaste

1.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 806.

Lauletaan virren 492 sävelmällä.

Ivar Widéen 1919

1. Ot-saa-ni ja rin-taa-ni ris-tin-merk-ki
kos-ket-ti. Jee-sus, kuo-le-ma-si täh-den
seu-raa-si myös mi-nä läh-den. Op-pi-laa-na
kuun-te-len ään-tä si-nun, Pai-me-nen.

2. Jeesus, minut lunastit,
kuolemasta pelastit.
Sinulla on ainoastaan
voima pahan valtaa vastaan.
Tahdon elää sinulle,
synnin teiltä varjele.

3. Valon valtakunnassa
seuraan, Jeesus, sinua.
Anna voimaa aina jatkaa
elämän ja uskon matkaa.
Kiitos kasteen lahjasta!
Johda kohti taivasta.

2.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 807.

Lauletaan virren 401 sävelmällä.

Ruotsissa 1697

1. Ni-mes-sä Her-ran pyy-däm - me I - säl - tä
voi - maa lap - sel - le, läm - pö - ä vii - mat
kes - tä - vää, herk-kyyt - tä, jol - la mur-tuu jää.

2. Nimemme kerran piirrettiin
Luojamme käten uurteisiin.
Kuoleman halki johtaa hän
luvattuun maahan elämän.

3. Kuin Nooa nousi arkistaan,
myrskystä päälle tuoreen maan,
kuin Mooses virran partaalla
juhlimme uutta toivoa.

4. On vesi merkki rakkauden,
Jumalan armon suuruuden.
Rakkaus loistaa kirkkaana
Jeesuksen, Herran, kasvoilta.

5. Kiitämme tässä kaikista
Isämme kirkon lapsista,
ja tämä pieni lapsi nyt
on uuteen liittoon syntynyt.

Fred Kaan 1968, ruots. Britt Hallqvist 1977, 1982, suom. Anna-Mari Kaskinen 1998

Ruotsin kirkon suomenkielisessä virsikirjassa nro 385.

3.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 808.

Lauletaan virren 492 sävelmällä.

Ivar Widéen 1919

1. Her-ra, o - let Luo-ja - ni, tun - net mi - nut
tar - kas - ti. Si - nul - ta sain e - lä - mä - ni,
suo - je - lit jo syn - ty - mä - ni. O - len ih - me,
tie - dän sen, si - nul - le tuon kii - tok - sen.

2. Loit jo äidin kohdussa
silmiltämme piilossa
minut ainutlaatuiseksi,
muovasit jo ihmiseksi.
Sinä tiedät parhaiten,
miksi olen tällainen.

3. Silmät kaikkinäkevät
aikani myös tietävät.
Olin vielä idullani,
kun jo tunsit elämäni,
kirjoitithan kirjaasi
kaikki elinpäiväni.

Sakari Häkkinen 2002, muok. Niilo Rauhala 2002

4.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 809.

Lauletaan virren 135 sävelmällä.

Egil Hovland 1974

1. Juh-la on nyt rie-mul-li - nen, me yh-des-sä
näin vie-täm-me sen. Va-pah-ta - jan yh - te - y-
teen kan-nam-me lap-sem-me rak - kaan.
Ju - ma-lan per-hee - seen, Jee-suk-sen yh - tey - teen
lap - si näin kas-tees - sa liit - ty - ä saa.

2. Juhla on nyt
riemullinen
ja kynttilä on
merkinä sen.
Rukouksin,
siunauksin
saatamme lapsemme matkaan.
Jumalan perheeseen,
Jeesuksen yhteyteen
lapsi näin kasteessa liittyä saa.

3. Juhla on nyt
riemullinen.
Me yhdessä näin
vietämme sen:
sukulaiset,
sisarukset,
meitäkin Jumala kantaa.
Jumalan perheeseen,

Jeesuksen yhteyteen
lapsi näin kasteessa liittyä saa.

Anna-Mari Kaskinen 2002

5.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 810.

Lauletaan virren 512 sävelmällä.

Toisinto Kuortaneelta

1. Jo en-nen syn - ty - mää - ni näit mi-nut,
Ju-ma - la. Suo - je - lit e - lä - mää - ni, sain
kai - ken lah - ja - na. Niin pie - ni o - len
vas - ta. Var - je - le mi-nu - a kau - ak - si
jou - tu - mas - ta luo - ta - si, Ju - ma - la.

2. Kun sinun lapseksi
saan tulla kasteessa,
on läsnä hyvyytesi
ja taivas avoinna.
On luona enkeleitä
ja joukko pyhien.
Nyt ympäröi jo meitä
rakkaus ikuinen.

3. Sinua, Jeesus, kiitän,
kun saavut luokseni,
ja käteni myös liitän
näin sinun käteesi.
Kun suuremmaksi vartun,
suo, että päivittäin
käteesi, Jeesus, tartun.
Näin ohjaa eteenpäin.

Konfirmaatio

1.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 811.

Voidaan laulaa myös virren 505 sävelmällä.

Saksassa 1745

1. Juh - laan suu reen, Ju - ma - lam - me, kut - sut
seu - ra - kun - ta - si. Kas - teen lah - jan
ker - ran saim - me, sii - tä nou - see kut - su - si.

2. Oppilaina Jeesuksemme
kuunnellen me kuljemme.
Toiveet, pyynnöt, arkuutemme,
kaiken tuomme Herralle.

3. Auta, että rohkeasti
tunnustamme Jeesusta.
Anna voimaa luottavasti
häntä aina seurata.

4. Kummeina ja läheisinä
saamme nuorten juhlassa
heidän kanssaan ystävinä
yhteyttä tuntea.

5. Jeesus, meitä kädelläsi
ohjaa, kannaa, vahvista.
Siunaa meitä Hengelläsi,
tiellä taivaan johdata.

Jukka Lehtinen 2001, muok. Niilo Rauhala 2001

2.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 812.

Lauletaan virren 334 a-sävelmällä.

Böömissä 1541

1. Kut - sut mei - dät e - lä - mään, lah - jois-
ta - si kiit - tä - mään. Huo - len - pi - to
lä - heis - ten saat - toi tiel - le nuo - ruu - den.

2. Kiitän, Isä, kasteesta!
Armoosi saan turvata.
Ystävien kanssa näin
kuljen tästä eteenpäin.

3. Kulje itse lähellä,
Vapahtaja elävä.
Näytä etsijälle tie,
uskon, toivon tietä vie.

4. Luona kirkon alttarin
siunaat käsin rakkaimmin.
Niiden suojaan, Jeesus, jään
rohkein mielin elämään.

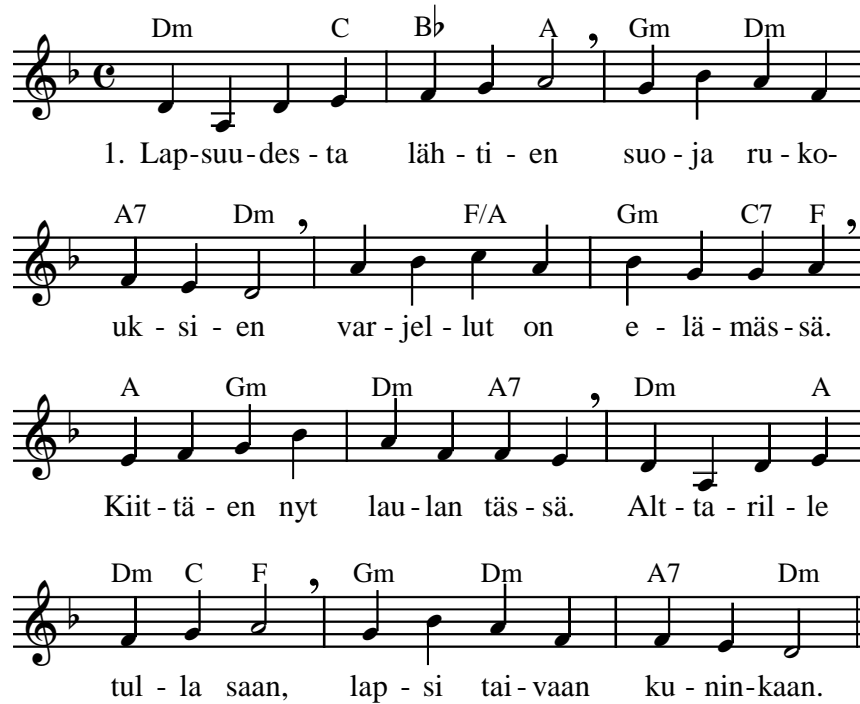
Pirkko Arola 2002, muok. Niilo Rauhala 2003

3.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 813.

Lauletaan virren 492 sävelmällä.

Ivar Widéen 1919

1. Lap-suu-des - ta läh - ti - en suo - ja ru - ko -
uk - si - en var - jel - lut on e - lä - mäs - sä.
Kiit - tä - en nyt lau - lan täs - sä. Alt - ta - ril - le
tul - la saan, lap - si tai - vaan ku - nin - kaan.

2. Jumala ei milloinkaan
hylkää meitä lapsiaan.
Tien hän näyttää eksyneille,
armon lahjoittaa myös meille.
Uuden voiman saamme näin,
toivo kantaa eteenpäin.

Pia Perkiö 2002

4.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 814.

Lauletaan virren 515 sävelmällä.

Israelilainen kansansävelmä

1. Kul - jem - me yh - des - sä täl - lä tiel - lä,
jol - la jo mui - noin kul - jet - tiin. Us - ko ja toi - vo
yh - tei - nen yl - tää näin hal - ki ai - ko - jen.

2. Kuljemme yhdessä, vaikka emme
matkamme suuntaa tunnekaan.
Jeesus on totuus, hän on tie,
hän meidät määränpäähän vie.
Jeesus on totuus, hän on tie,
hän meidät määränpäähän vie.

3. Hän kuulee hiljaiset huokauksemme,
hän kantoi synnit harteillaan.
Yhteistä leipää murramme,
siinä on meidän voimamme.
Yhteistä leipää murramme,
siinä on meidän voimamme.

4. Joskus hän vie meidät hiljaisuuteen,
joskus taas työhön, toimintaan.
Oppaaksi Hengen antaa hän,
päiviimme voiman riittävän,
oppaaksi Hengen antaa hän,
päiviimme voiman riittävän.

5. Kuljemme yhdessä pitkää matkaa,
luottamus kasvaa hiljalleen.
Kaipausta meihin vielä jää,
kaukana siintää määränpää.
Kaipausta meihin vielä jää,
kaukana siintää määränpää.

Anna-Mari Kaskinen 2002

5.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 815.

Tuomo Nikkola 1996

Her - ra, en o - le sen ar - voi - nen,
et - tä tu - let luok - se - ni.
Sa - no vain sa - na, niin mi - nä pa - ra - nen.

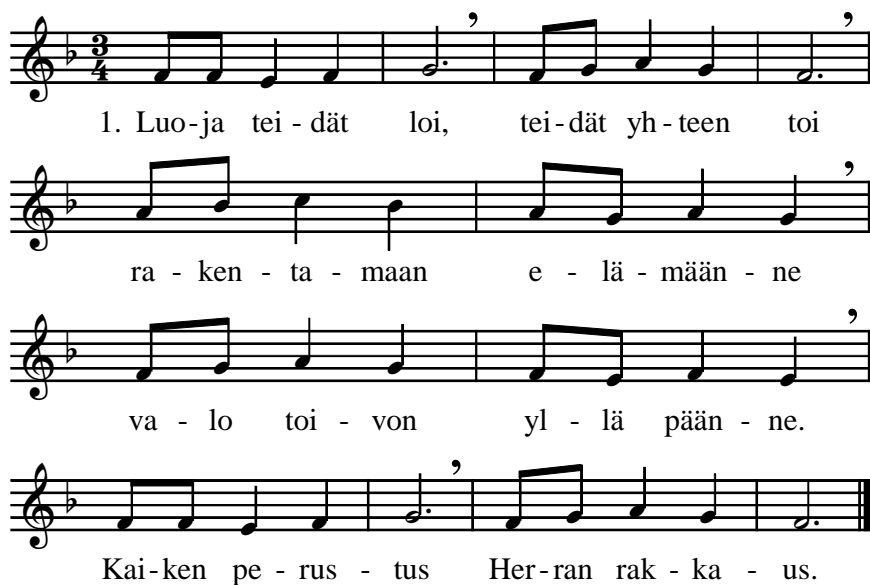
Avioliiton solmiminen

1.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 816.

Lauletaan virren 388 sävelmällä.

Adam Drese 1698

1. Luo-ja tei - dät loi, tei - dät yh - teen toi
ra - ken - ta - maan e - lä - mään - ne
va - lo toi - von yl - lä pään - ne.
Kai - ken pe - rus - tus Her - ran rak - ka - us.

2. Luottamuksesta

versoo voimia.

Mitä antaa elämänne,
jakakaa se keskenänne:
ilo, rohkeus,
kipu, uupumus.

3. Valo lankeaa,

katso: kukkii maa!

Missä äärtä, avaruutta,
siellä kasvaa aina uutta.
Olkaa hyvä maa,
kukkaan puhjetkaa!

4. Herran rakkaus,

Herran siunaus

saattaa teitä matkallenne.

Iloitkoon nyt sydämenne!

Katse nostakaa

kohti Jumalaa.

Niilo Rauhala 2001

2.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 817.

Lauletaan Suomen ruotsinkielisen virsikirjan virren 235 sävelmällä. Voidaan laulaa myös virren 401 sävelmällä.

Rudolf Lagi 1867

1. Luo näi - hin kah - teen kat - see - si, he o - vat
tul - leet e - tee - si. Suo, Her - ra, hei - dän
yh - des - sä i - loi - ta, kes - tää, py - sy - ä.

2. He ovat liiton solmineet
ja rakkauteen suostuneet.
Jää, Herra, heidän luoksensa
ja siunaa heitä armolla.

3. Ei pelkkää ruusutarhaa tie,
se koetusten kautta vie.
Suo, että kestää rakkaus,
sen lohdutus ja luottamus.

4. Suo Hengen heitä johdattaa
ja kotiin rauhaa rakentaa.
Hän, paras vieras päällä maan,
tuo riemun, toivon tullessaan.

5. Me kumarrumme rukoillen
eteesi, Luoja ikuinen.
On voiman lähde sinussa.
Oi, siunaa meitä, Jumala.

Johan Ludvig Runeberg 1857, uud. suom. Niilo Rauhala 1995

3.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 818.

Voidaan laulaa myös virren 334 sävelmällä.

Heinrich Albert 1640 / Ruotsissa 1820

1. Kai - ken hy - vän an - ta - ja suo - koon
teil - le on - ne - a. E - lä - män - ne,
tien - ne nyt yh - teen o - vat lii - te - tyt.

Chord symbols: Fm (C Fm) C7 Fm , Ab, Bb Eb Ab , Eb Bbm Eb, Fm Eb Ab , Bbm C7 Fm Bbm C7 Fm

2. Menkää rohkein askelin
arkeen luota alttarin.
Toisianne palvelkaa,
hellyydellä hoitakaa.

3. Luojan suuri rakkaus,
ihmeellinen siunaus
olkoon teillä voimana,
aurinkona kirkkana.

Pia Perkiö 2002

4.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 819.

Lauletaan virren 449 sävelmällä.

Ruotsissa 1691

Kaija Pispala 2002

5.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 820.

Lauletaan virren 42 sävelmällä.

Englannissa 1812

1. Loit, Luo-ja, mei-dät maa - il - maan ja an - noit
toi - sil - lem - me. Myös ar - ki au - ta
koh - taa-maan, suo kes - tää rak - kau - tem - me.

2. Nyt saavu, Jeesus, siunaamaan
toiveemme, unelmamme
ja auta pelko voittamaan
ja esteet matkallamme.

3. Oi Henki, armon rikkaus
voimaksi anna meille.
Ja loista, Hengen kirkkaus,
myös arkipäivän teille.

Pekka Huokuna 2002, muok. Niilo Rauhala 2002

6.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 821.

Lauletaan virren 334 a-sävelmällä.

Böömissä 1541

1. Kii - tos, hy - vä Ju - ma - la, rak - ka-
u - den lah - jas - ta. Kii - tos täs - tä
het - kes - tä alt - ta - ri - si e - des - sä.

2. Annoit meidän kohdata,
toisissamme tuntea
ystävyyden alkavan,
rakkauden kasvavan.

3. Tänään liiton solmimme,
»tahdon»-sanat sanoimme.
Siunaa meitä, Jumala,
täytä meidät ilolla.

4. Anna rakkautesi
jokaiselle lahjaksi.
Kiitos tästä hetkestä
alttarisi edessä.

Pirjo Vahtola 2002, muok. Niilo Rauhala 2002

7.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 822.

Lauletaan virren 571 sävelmällä.

Ruotsissa 1697

1. Se tun-tee on-nen sy-vän ja
ken puo-li-son saa hy-vän, niin

rie-mun sy-dä-men, Soi kii-tos Ju-ma-
rak-kaan, lä-hei-sen.

lal-le lah-jas-ta e-lä-män! Ja

kii-tos rak-kaim-mal-le, on suu-ri aar-re hän.

2. Ja toisen hyvää aina
myös auta etsimään.
Sanasi neuvot paina
syvälle sisimpään.
Parhaaksi toisemme
me työtä teemme näin,
ja vaiheet vuosiemme
kääntyvät parhain päin.

3. Maan, meren, taivaan Luoja,
Jumala ihmisten.
Nyt ole meille suoja,
antaja rakkauden.
Kun matka jatkuu tästä,
niin kulje kanssamme.
Me koko elämästä
kiitosta laulamme.

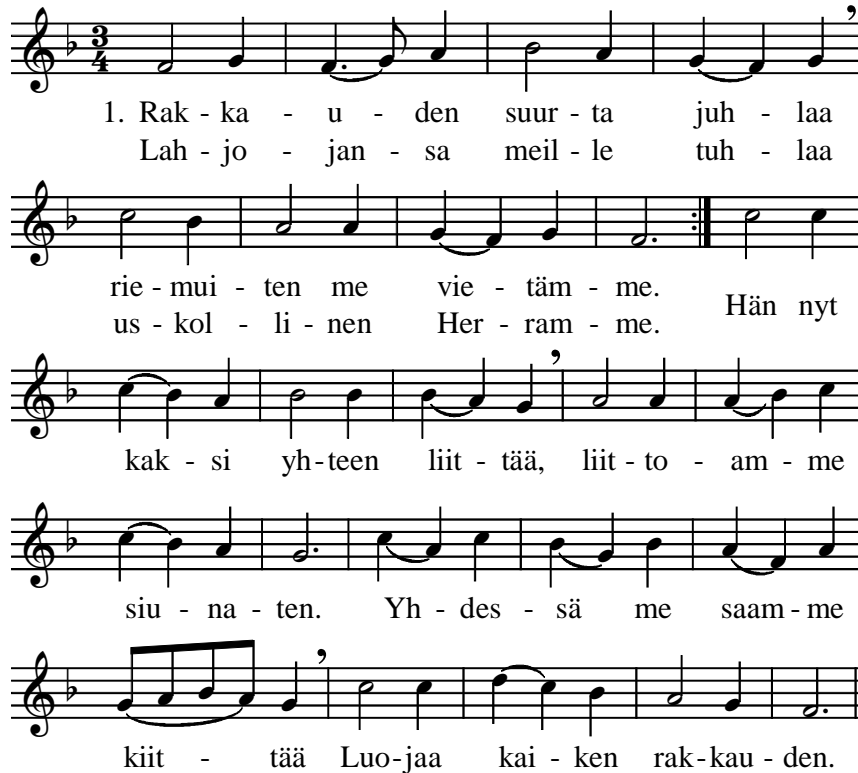
Pirjo Vahtola 2002, muok. Niilo Rauhala 2003

8.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 823.

Lauletaan virren 339 sävelmällä.

R. H. Prichard 1844

1. Rak - ka - u - den suur - ta juh - laa
Lah - jo - jan - sa meil - le tuh - laa

rie - mui - ten me vie - täm - me. Hän nyt
us - kol - li - nen Her - ram - me.

kak - si yh - teen liit - tää, liit - to - am - me

siu - na - ten. Yh - des - sä me saam - me

kiit - tää Luo - jaa kai - ken rak - kau - den.

2. Rakkauden lähde meille
rohkeutta pulppuaa.
Voimaa virtaa uupuneille,
Kristus meitä koskettaa.
Viiniksi hän häissä kerran
muutti veden arkisen.
Vielä voima saman Herran
uudistaa voi ihmisen.

3. Rakkaus on aarre suurin,
rakkaus on pohjaton.
Rakkaus voi murtaa muurin,
kaikkialla läsnä on.
Kaiken kärsii, kaiken kestää,
toivoo, uskoo luottaen.
Lahjan voimaa ei voi estää.
Kristus meille antoi sen.

Anna-Mari Kaskinen 2002

9.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 824.

Lauletaan virren 560 sävelmällä.

Saksassa 1495

1. Oi rak - ka - u - den Luo - ja ja uu - den ar - mon
tuo - ja, kii - täm - me si - nu - a, kun
mei - tä joh - dit, kan - noit ja tä - män päi - vän
an - noit. Soi kii - tok - sem - me kirk - kaa - na.

2. Tunnumme heikkoutemme.

Me omin voimin emme
voi tietä kulkea,
vaan sinä kaikki vaiheet
ja murheet, riemun aiheet
voit suojeluksen sulkea.

3. Oi Herra, rukoilemme:

jää aina suojaksemme,
luo henki sovinnon.
Ja siunaa liittoamme,
niin että kodissamme
on valo armon auringon.

Anna-Mari Kaskinen 2002

Hautaus

1.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 825.

Lauletaan virren 209 sävelmällä.

Johann Schop 1642

1. Ar - mo suu - ren Ju - ma - lam - me a - va - ras - ti
hoi - taa mei - tä mat - kal - lam - me koh - ti ran - taa
hen - git - tää, E - des - sä on en - sin yö,
sees - ty - vää.
jo - hon pe - lon aal - to lyö. Mut - ta kuo - le -
man - kin sää - lä Her - ra kul - kee vet - ten pääl - lä.

2. Taivas kaartuu lempeänä
yllä katseen hiipuvan.
Armo kantaa väkevänä
ruumiin, sielun uupuvan.
Kuolemamme ahdingon
Jeesus kohdannut jo on.
Hän on noussut kuolon alta,
hänellä on kaikki valta.

3. Kaipauksen askelissa
suru kauas tähyää.
Muistoissamme kaipaavissa
kiitosmieleen mennyt jää.
Kiitos, Herra, matkasta!
Ole tienä, valona.
Näytä meille määränpäämme,
käsiisi me täällä jäämme.

4. Kädellään näin Herra meitä
painaa sekä kohottaa,

nostaa silmiin kyyneleitä,
kuivumaan ne jälleen saa.
Kerran juhlan autuaan
Herra antaa taivaassaan,
kun hän meitä rakkaitansa
ohjaa sinne sanallansa.

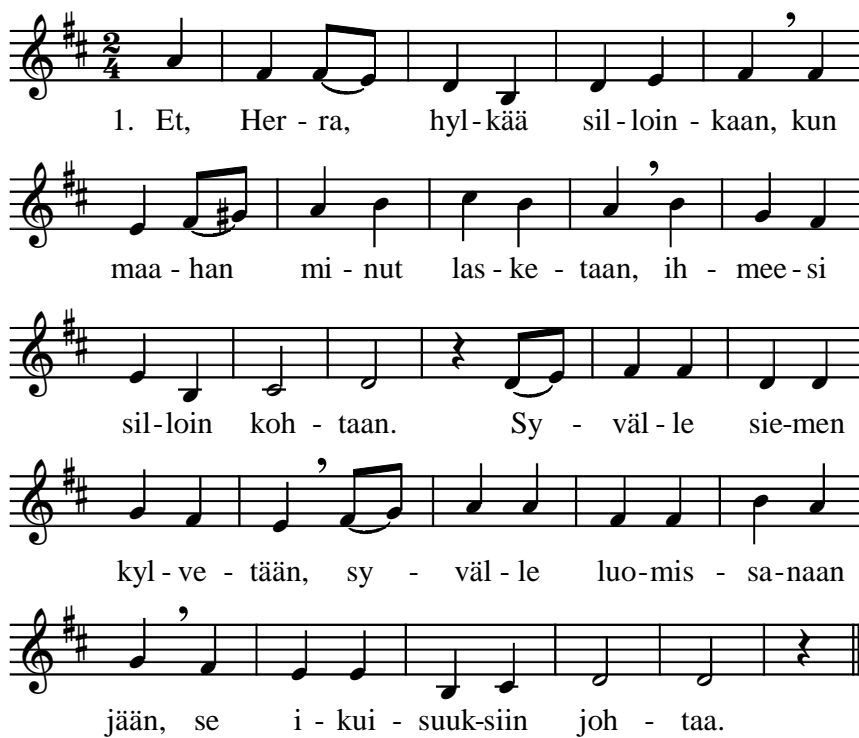
Niilo Rauhala 2001

2.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 826.

Lauletaan virren 237 sävelmällä.

Nathan Söderblom 1916

1. Et, Her - ra, hyl - kää sil - loin - kaan, kun
maa - han mi - nut las - ke - taan, ih - mee - si
sil - loin koh - taan. Sy - väl - le sie - men
kyl - ve - tään, sy - väl - le luo - mis - sa - naan
jään, se i - kui - suuk - siin joh - taa.

2. Äärellä pelkän tyhjyyden
ystävä lausuu läheinen:
»Nyt kotiin olet tullut.»
Jo tuska vaihtuu lauluksi,
saan kaiken, mihin kaipuuni
on koko matkan ollut.

3. Tomusta kerran nouseva
on elämämme kirkkaana,
uudeksi kaikki luodaan.
Ja rakkauden kaupunkiin,
sen päiviin loppumattomiin
myös meidän päästä suodaan.

Anders Frostenson 1962, 1982, suom. Niilo Rauhala 1997

Ruotsin kirkon suomenkielisessä virsikirjassa nro 310.

3.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 827.

Lauletaan virren 152 sävelmällä.

Ruotsissa 1697

1. Jo juh - li - a tai - vaas - sa val - mis - te - taan, ja
kool - le käy kut - sut - tu kan - sa. He saa - pu - vat
kai - kil - ta ää - ril - tä maan hää - vaat - teis - sa Va - pah - ta -
jan - sa. Oi rie - mu - a Ka - rit - san häis - sä!

2. Kun meillekin toit, Isä, kutsusi sen,
suo armosi, että me saamme
myös juhliä joukossa valittujen
ja katsella Armahtajaamme.
Oi riemua Karitsan häissä!

3. Saan ristini jättää, ja ahdistavat
maan vääryydet oikeus voittaa.
Myös synkimmät solmumme aukeavat,
kun tuomion aurinko koittaa.
Oi riemua Karitsan häissä!

4. Niin Jumalan kasvojen kirkkauteen
me kiitosta laulaen jäämme.
On taistelu vaihtunut ylistykseen,
ja sepeleet kruunaavat päämme.
Oi riemua Karitsan häissä!

M. B. Landstad 1861, ruots. J. A. Englund 1910, suom. Anna-Maija Raittila 1996

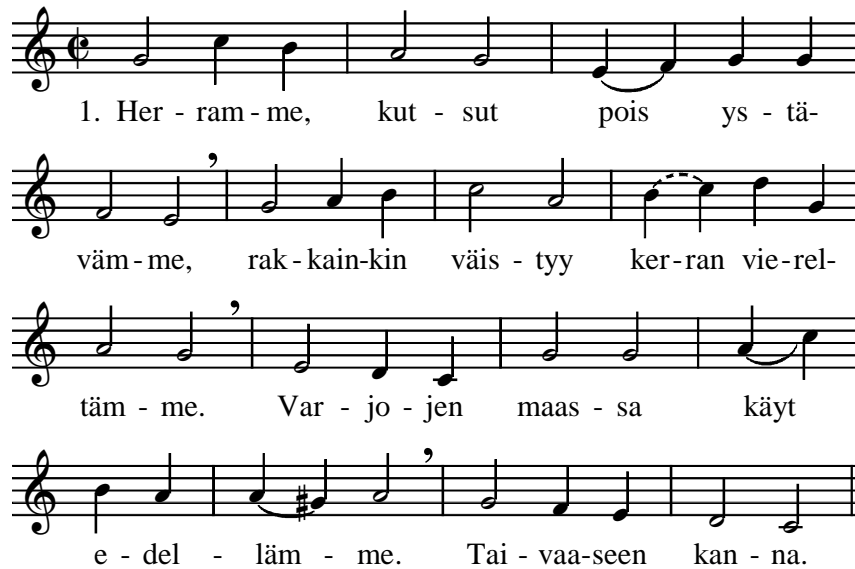
Ruotsin kirkon suomenkielisessä virsikirjassa nro 321.

4.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 828.

Lauletaan virren 213 a-sävelmällä.

J. Crüger 1653

1. Her - ram - me, kut - sut pois ys - tä-
väm - me, rak - kain - kin väis - tyy ker - ran vie - rel -
täm - me. Var - jo - jen maas - sa käyt
e - del - läm - me. Tai - vaa - seen kan - na.

2. On yli tuulten
sinulla valta.
Vain sinä nostat
murheiden alta.
Puoleesi huuto
soi kaikkialta.
Ehjäksi hoida.

3. Valkeus puhtain
sinusta hohtaa.
Armosi kirkkaan
syntinen kohtaa.
Kasvosi meidät
taivaaseen johtaa,
yön halki riemuun.

A. Frostenson 1936, 1980, suom. Anna-Mari Kaskinen 1996

Ruotsin kirkon suomenkielisessä virsikirjassa nro 307.

5.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 829.

Lauletaan virren 131 sävelmällä.

Saksassa 1539

1. Oi Her-ra, ei voi ta-voit-taa kat-seem-me
tois-ta maa-il-maa. Sen suo-jaan o-let
ot-ta-nut vai-na-jat rak-kaat, kai-va-tut.
Si-nul-le kaik-ki e-lä-vät,
myös tuol-le puo-len siir-ty-jät.

2. On heissä yhä elämä,
on sinussa se kätkössä,
ja heidän työnsä jälkikin
nyt sinun on, jos meidänkin.
He eivät elä luonamme,
vaan elävät nyt sinulle.

J. Ellerton 1858, ruots A. Frostenson 1978, suom. Pekka Kivekäs 1997

Ruotsin kirkon suomenkielisessä virsikirjassa nro 486.

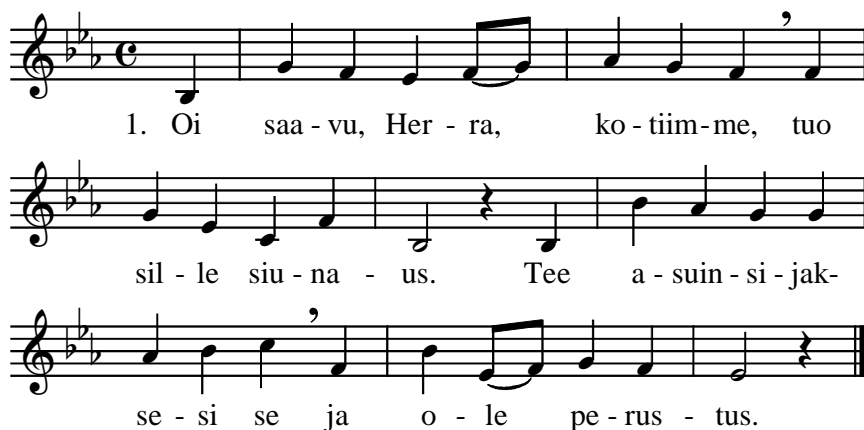
Kodin siunaaminen

1.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 830.

Lauletaan virren 458 sävelmällä.

William Mason viim. 1797

1. Oi saa - vu, Her - ra, ko - tiim - me, tuo
sil - le siu - na - us. Tee a - suin - si - jak -
se - si se ja o - le pe - rus - tus.

2. Tuo arkeemme ja juhlaamme
myös valo taivaasta
ja ilon, huolten keskelle
luo toivo luottava.

3. Tee kodistamme avara,
niin että jokainen
voi kasvaa omaa kasvua
suojassa rakkauden.

4. Suo, että koti yhteinen
myös levon paikka on
ja paikka armon, hyvyyden
ja sija sovinnon.

5. Ja olkoon täällä vastassa
vain avoin ystävyys,
ja kohdatkoon se kaikkia.
Pois kitke itsekkyyys.

6. Suo kodin meitä yhdistää,
jos tiemme kauas vie.
Ja itse ole määränpää
ja taivaan kodin tie.

Niilo Rauhala 2001

2.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 831.

Lauletaan virren 492 sävelmällä.

Ivar Widéen 1919

1. Siu - naa, Her - ra, ko - ti - ni rau - han, le - von
pai - kak - si. An - na ar - mon va - lon lois - taa,
huo - let, mur - heet tääl - tä pois - taa. A - su täs - sä
ko - dis - sa voi - ma - na ja va - lo - na.

2. Siunaa, Herra, kotini
rukouksen paikaksi.
Anna mieltä rakastavaa.
Iloon, onneen ovi avaa,
enkeleitä lähetä.
Siunaa koko elämä.

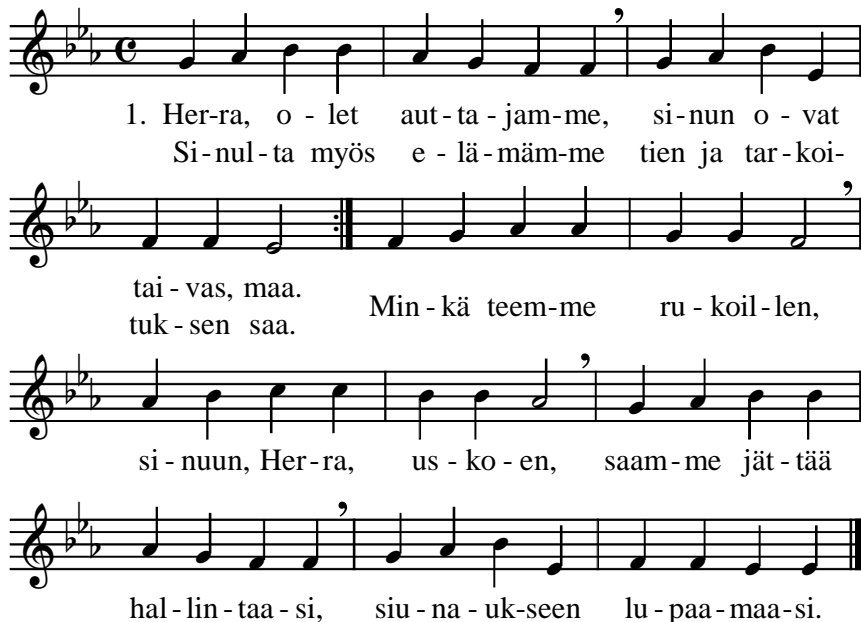
Pia Perkiö 1986

3.

Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 832.

Lauletaan virren 209 sävelmällä.

Johann Schop 1642

1. Her-ra, o - let aut - ta - jam - me, si - nun o - vat
Si - nul - ta myös e - lä - mäm - me tien ja tar - koi -
tai - vas, maa. Min - kä teem - me ru - koil - len,
tuk - sen saa.
si - nuun, Her - ra, us - ko - en, saam - me jät - tää
hal - lin - taa - si, siu - na - uk - seen lu - paa - maa - si.

2. Siunaa, Herra, kotiamme,
ilo, rauha sinne tuo.
Ole itse kodin Herra,
rakkauden mieltä luo,
että säilyy läheisyys,
kunnioitus, ystävyys.
Anna kunkin ajallansa
kasvaa omaa kasvuansa.

3. Siunaa läsnäolollasi
kodin onni yhteinen.
Auta, että toisiamme
rakastamme palvelleen.
Sanallasi rakenna
turvallista kotia.
Kiitos, Herra, kodistamme,
jokaisesta rakkaastamme.

4. Sinua me ylistämme,
Luoja maan ja taivaitten!
Nimesi on vahva turva,
siunattu ja ikuinen.
Sinä olet Herramme,
sinulle me kuulumme,
sinua me ylistämme
halki koko elämämme.

Niilo Rauhala 2003